

BẢN TIN GIÁO XỨ CHỢ ĐUI

Số 399* Năm 8/ 2019 * Chúa nhật 24/ 11/ 2019

Địa chỉ : 1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, Tp.HCM.

Điện thoại : (08)38330820

Email : vanphonggiaoxu.chodui@yahoo.com

Ánh thư mục tử

Lm. Ernest Nguyễn Văn Hương

Với lễ Chúa Kitô Vua, chúng ta cùng với Giáo hội kết thúc năm Phụng vụ. Tuần sau chúng ta bắt đầu năm Phụng vụ mới với Chúa Nhật thứ nhất Mùa Vọng.

Trong những ngày khởi đầu năm Phụng vụ mới, Tổng Giáo Phận Saigon của chúng ta có một sự kiện rất quan trọng : đó là lễ nhậm chức của Đức Tổng Giám mục Saigon, Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Năng. Như vậy là sau nhiều ngày kể từ khi Đức Tổng Phaolo Bùi văn Đọc qua đời, Tổng Giáo Phận Saigon có vị chủ chăn mới, chấm dứt thời kỳ chờ đợi.

Sự kiện này cho thấy tính kế tục trong Giáo hội. Từ xưa đến nay Giáo hội vẫn thường bảo vệ tính kế tục này : kế tục về chức vụ, thí dụ Đức Tổng Giám Mục ; kế tục về đức tin, Đức Tổng Giám mục sẽ có buổi tuyên xưng đức tin vào chiều ngày thứ ba 10/12, ngay trước ngày nhậm chức. Giáo hội luôn muốn bảo vệ tính kế tục này và đây chính là một trong những đặc tính của Giáo hội. Giáo hội muốn các vị lãnh đạo trong Giáo hội phải chú ý đến việc rao giảng đức tin lành mạnh, trong sáng để hướng dẫn mọi người đến với Chúa Kitô và nhận ơn cứu rỗi. Nếu chúng ta có dịp dự lễ nhậm chức của các cha sở, chúng ta cũng thấy có nghi thức này : vị linh mục tuyên xưng trung thành với Giáo lý mà Hội thánh Công giáo rao giảng. Trong các buổi lễ khai giảng năm học mới, các giáo sư dạy Đại chủng viện cũng phải tuyên thệ dạy đúng những gì Giáo hội tin tưởng.

Từ đó chúng ta thấy đức tin chiếm vị trí rất quan trọng trong đời sống Giáo hội. Giáo hội sẵn sàng loại ra khỏi Giáo hội (và tuyệt thông) những người tuyên bố hay rao giảng nghịch với đức tin mà Giáo hội tuyên xưng. Nhờ sự cẩn trọng này mà đức tin của Giáo hội luôn vững vàng trước những thử thách trong suốt trên 2000 năm qua.

TRANG SỐNG LỜI CHÚA

24/11/2019 CHÚA NHẬT LỄ CHÚA KITÔ VUA

VUA VŨ TRỤ, VUA CÁC VUA

Phía trên đầu Người có bản viết: “Đây là vua người Do thái.” (Lc 23,38)

Suy niệm: Suốt cuộc đời công khai, bao nhiêu lần dân chúng muốn tôn Đức Giê-su lên làm vua nhưng Người không chấp nhận (x. Ga 6,15), bởi quan niệm này pha trộn quá nhiều yếu tố trần tục. Chỉ khi tiến vào Giê-ru-sa-lem để chịu khổ nạn, Người mới để cho dân chúng tung hô Ngài là vua Ít-ra-en (x. Lc 19,39). Chỉ khi đứng trước Phi-la-tô, Người mới tuyên bố: “*Tôi là Vua*” (Ga 19,37). Và chỉ khi chịu treo trên thánh giá Người mới được công nhiên nhìn nhận: “*Đây là Vua người Do Thái.*” Thật vậy, Đức Giê-su không nhận là vua của những kẻ nhằm trục lợi. Nhưng Người chính là vua thật, cho dù trút bỏ hết vinh quang hay uy quyền nơi hang đá Bê-lem, trên Thánh Giá hay trong Bí tích Thánh Thể. Là vua, Người cho những ai tin vào Người được chia sẻ sứ mạng vương đế trong Bí tích Rửa Tội. Vì thế Người là **Vua trên các vua.**

Mời Ban: Ôn cứu độ mà Vua Ki-tô mang đến không nhằm gỡ nhân loại ra khỏi thập giá, nhưng là ban ơn và đồng hành với mỗi người hầu giúp họ vác thập giá của mình hằng ngày. Nhìn gương “*người trộm lành*”, chúng ta biết phải *xin gì* khi đối diện với thập giá đời mình.

Chia sẻ: Một thực trạng đau lòng: nhu cầu vật chất của con người càng được thoả mãn thì nguy cơ con người sống xa rời đức tin càng cao. Bạn làm gì để vượt qua được thách đố sống màu nhiệm thập giá giữa thời đại hưởng thụ duy vật này?

Sống Lời Chúa: Tiếp tục dâng những hy sinh để cầu nguyện cho các đảng linh hồn.

Cầu nguyện: *Lạy Vua Ki-tô, xin cho con biết đi vào Nước Ngài bằng cách vác thập giá mỗi ngày của đời con. Amen.*

TIN GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

❖ Bài giảng của Đức Thánh Cha trong thánh lễ tại Sân Vận Động Quốc Gia Bangkok

Giảng trong thánh lễ, Đức Thánh Cha nói:

“Ai là mẹ tôi, và ai là anh em của tôi?” (Mt 12:48).

Với câu hỏi này, Chúa Giêsu đã thách thức đám đông thánh giá của Ngài suy tư về một điều xem ra là hiển nhiên và đương nhiên: Ai là thành viên trong gia đình chúng ta, là người thân và người thương mến của chúng ta? Sau khi dành thời gian

để câu hỏi có thể lắng đọng trong lòng người nghe, Chúa Giêsu đã trả lời, “ai thì hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi.” (c. 50). Như thế, Chúa Giêsu không chỉ lật nhào các định kiến tôn giáo và pháp lý vào thời ấy, mà còn bác bỏ chính cái yêu sách không bằng không có từ phía những người nghĩ rằng họ ở trên Ngài. Tin Mừng là một lời mời và một quyền được trao ban nhưng không cho tất cả những ai muốn nghe.

Thật đáng ngạc nhiên khi thấy Tin Mừng có quá nhiều những câu hỏi cố gắng làm xáo trộn và khuấy động trái tim của các môn đệ, mời họ lên đường khám phá sự thật có khả năng ban phát và tạo ra sự sống. Đó là những câu hỏi thách thức chúng ta mở rộng trái tim và khối óc để gặp được một sự mới mẻ tuyệt vời hơn nhiều so với những gì chúng ta có thể tưởng tượng ra. Những câu hỏi của Thầy luôn có ý nghĩa làm mới cuộc sống của chúng ta và cộng đồng chúng ta với niềm vui không gì có thể sánh được (Tông huấn Evangelii Gaudium – Niềm Vui Phúc Âm, 11).

Đó chính là trường hợp của những nhà truyền giáo lần đầu tiên đặt chân đến những vùng đất này. Khi lắng nghe lời Chúa và đáp lại các đòi buộc của những lời này, họ nhận ra rằng họ là một phần của một gia đình lớn hơn bất kỳ định chế nào dựa trên huyết thống, văn hóa, địa phương hay sắc tộc. Được thúc đẩy bởi sức mạnh của Thánh Linh, những chiếc túi của họ chứa đầy hy vọng do tin mừng Phúc Âm mang đến, họ lên đường tìm kiếm những thành viên trong gia đình mà họ chưa biết. Họ lên đường tìm kiếm khuôn mặt của họ. Trái tim của họ đã được mở ra cho một cách suy nghĩ mới có khả năng vượt qua những “tính từ” tạo ra sự ngăn cách; điều này cho phép họ khám phá ra nhiều “bà mẹ và anh chị em” Thái là những người vẫn còn vắng mặt tại bàn tiệc Chúa Nhật của họ. Không chỉ chia sẻ với người dân Thái mọi thứ mà bản thân các ngài có thể trao ra, các ngài còn nhận được những gì các ngài cần để phát triển trong đức tin và trong sự hiểu biết về Kinh thánh của chính mình (x. Tông huấn Dei Verbum - Lời Chúa, 8).

Nếu không có cuộc gặp gỡ đó, Kitô giáo sẽ thiếu đi khuôn mặt của anh chị em. Kitô giáo sẽ thiếu các bài hát và điệu nhảy miêu tả nụ cười của người Thái, rất điển hình ở vùng đất này của anh chị em. Các nhà truyền giáo đã hiểu đầy đủ hơn về kế hoạch yêu thương của Chúa Cha, không chỉ giới hạn trong một vài lựa chọn hoặc những nền văn hóa cụ thể, nhưng lớn hơn tất cả các tính toán và dự đoán của con người chúng ta. Một môn đệ truyền giáo không phải là một lính đánh thuê cho đức tin hay một nhà sản xuất các chương trình chiêu dụ tín đồ, nhưng người ấy là một vị khất sĩ khiêm nhường, là người cảm nhận ra sự vắng mặt của những người anh, người chị, người em và người mẹ để chia sẻ món quà hòa giải không thể chối bỏ mà Chúa Giêsu trao ban cho tất cả. “Này cỗ bàn, ta đã dọn xong, bò tơ và thú béo đã hạ rồi, mọi sự đã sẵn. Vậy các người đi ra các ngã đường, gặp ai cũng mời hết vào tiệc cưới.” (x Mt 22: 4). Đối với chúng ta, lời mời này là một nguồn mạch của niềm vui, lòng biết ơn và hạnh phúc to lớn, vì nó cho phép chúng ta “để cho Chúa đưa chúng ta vượt qua chính mình ngõ hầu đạt đến chân lý viên mãn nhất của con người chúng ta. Ở đây chúng ta tìm ra nguồn cảm hứng của tất cả các nỗ lực của mình trong việc loan báo Tin Mừng” (Tông huấn Evangelii Gaudium – Niềm Vui Phúc Âm, 8).

Năm nay là năm kỷ niệm 350 năm thành lập Miền Phủ Doãn Tông Tòa Xiêm La (1669-2019), đó là dấu chỉ của vòng tay huynh đệ được đưa ra ở những vùng đất này. Chỉ hai nhà truyền giáo thôi đã có thể gieo hạt giống, mà từ thời xa xôi đó đến nay, đã phát triển và thăng hoa trong một loạt các sáng kiến tông đồ đóng góp cho cuộc sống của quốc gia này. Kỷ niệm này không phải là một kỷ niệm hoài vọng về quá khứ, nhưng là một ngọn lửa hy vọng cho phép chúng ta, ở đây và bây giờ, có thể đáp lại với cùng một quyết tâm, sức mạnh và sự tự tin tương tự. Đó là lễ hội kỷ niệm và biết ơn giúp chúng ta hân hoan ra đi chia sẻ cuộc sống mới được phát sinh từ Tin Mừng với tất cả các thành viên trong gia đình mà chúng ta chưa biết.

Tất cả chúng ta trở thành các môn đệ truyền giáo khi chúng ta chọn trở thành một phần sống động trong gia đình của Chúa. Chúng ta làm điều này bằng cách chia sẻ với những người khác như chính Chúa đã làm. Ngài đã ăn uống với những người tội lỗi, đã bảo đảm với họ rằng họ cũng có một vị trí trên bàn tiệc của Cha và bàn tiệc của thế giới này; Ngài đã chạm vào những người bị coi là ô uế và khi để mình được họ chạm vào, Ngài đã giúp họ nhận ra sự gần gũi của Thiên Chúa và hiểu rằng họ được chúc phúc (x. Tông huấn Giáo Hội tại Á Châu, 11).

Ở đây tôi nghĩ về những trẻ em và phụ nữ là nạn nhân của mai dâm và buôn người, bị làm nhục phẩm giá thiết yếu của họ. Tôi nghĩ đến những người trẻ tuổi bị nô lệ vì nghiện ma túy và thiếu ý nghĩa cuộc sống khiến họ chán nản và phá hủy giấc mơ của mình. Tôi nghĩ đến những người di cư, bị tước đoạt nhà cửa và gia đình họ, và rất nhiều những người khác, những người cũng có thể cảm thấy bị mờ cô, bị bỏ rơi, “mất hết sức lực, ánh sáng và sự an ủi phát sinh từ tình bạn với Chúa Giêsu Kitô, và không có một cộng đồng đức tin hỗ trợ cho họ, không thấy được ý nghĩa và mục tiêu của cuộc sống” (Tông huấn Evangelii Gaudium – Niềm Vui Phúc Âm, 49). Tôi cũng nghĩ đến những ngư dân bị bóc lột và những người hành khất bị lơ đi.

Tất cả họ đều là một phần trong gia đình chúng ta. Họ là mẹ của chúng ta, là anh chị em của chúng ta. Chúng ta đừng để cộng đồng của chúng ta mất đi cơ hội được nhìn thấy khuôn mặt của họ, vết thương của họ, nụ cười và cuộc sống của họ. Chúng ta đừng ngăn cản họ trải nghiệm sự dịu dàng thương xót của tình yêu của Chúa, một tình yêu chữa lành các vết thương và nỗi đau của họ. Một môn đệ truyền giáo biết rằng truyền giáo không phải là để có thêm thành viên hay tỏ ra mạnh mẽ. Thay vào đó, đó là về việc mở các cánh cửa để trải nghiệm và chia sẻ vòng tay thương xót và chữa lành của Chúa Cha, là điều khiến chúng ta nên một gia đình.

Các cộng đồng Thái Lan thân mến, chúng ta hãy tiếp tục đi theo bước chân của những nhà truyền giáo đầu tiên, để gặp gỡ, khám phá và nhận ra niềm vui trên khuôn mặt của tất cả những người mẹ, người anh, người chị, người em, là những người mà Chúa muốn ban cho chúng ta và những người vẫn còn vắng mặt trong bàn tiệc Chúa Nhật của chúng ta.

TIN GIÁO PHẬN & GIÁO XỨ

<http://tgpsaigon.net> & <http://new.titocovn.com>

Lời Tri Ân: Họ đạo xin chân thành cảm ơn và xin Chúa trả công bội hậu cho quý ân nhân đã quảng đại đóng góp cho giáo xứ: **Shop ve chai: 10.000.000đ.**